

اسکارلت دههی شصت سجاد افشاریان

مجموعه شعر

سرچشمه

• جهان تازه‌ی شعر
۹۸

www.ketab.ir

سرشناسه: افشاریان، سجاد. ۱۳۶۴.

عنوان و نام پدیدآور: اسکارلت دهه‌ی صوت / سجاد افشاریان

۱۳۹۵، نشرچشم، مشخصات نشر: تهران،

مشخصات ظاهري: ۱۰۴ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۲۹-۸۲۵-۶

و ضعیت فهرستنويسي: فيها

موضوع: شعر فارسي--قرن ۱۴

موضوع: Persian poetry - - 20th century

ردیبندی کنگره: ۱۳۹۵/۱۵۶۱۵/۶۱۵/PIR۹۵۳

ردیبندی دویهي: ۶۲ / آقا

شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۴۵۷۲۸۳۳

اسکارلت دهدی شصت
سجاد افشاریان

مدیر هنری: فواد فراهانی

لیتوگرافی: باختر

چاپ: رسام

تیراز: ۱۰۰ نسخه

چاپ اول: بهار ۱۳۹۶، تهران

چاپ بیستم: ناستان ۱۴۰۱، تهران

ناظرنی چاپ: یوسف امیرکیان

حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشرچشم است.

هرگونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه کننی ناشر است.

شاید: ۹۷۸-۲۲۹-۸۲۵-۶۰۰

دفتر مرکزی نشرچشم: تهران، خیابان کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید گمنام، کوچه‌ی چهارم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۳۳۶۰۰ - کتاب فروشی نشرچشمی کریم خان: تهران، خیابان کریم خان زند، نبش میرزا شیرازی، شماره ۷۰۰۰۰۰۷۶۶ - ۸۸۹۰۷۶۶ - کتاب فروشی نشرچشمی کورش: تهران، بزرگراه ساری شمال، نبش خیابان پیامبر مصطفی (علیه السلام) تجارتی کورش، طبقه‌ی پنجم، واحد ۴. تلفن: ۴۴۹۷۱۹۸۹ - کتاب فروشی نشرچشمی آری: تهران، شرکت ایران (عرب)، بلوار فرج‌زاده، ترسیمه به بزرگراه نیایش، خیابان حافظی، نبش خیابان فخار مقدم، مجتمع تجارتی آری طبقه‌ی ۷. تلفن: ۰۱۰۳۶۹۲۴۱ - کتاب فروشی نشرچشمی کارگر: تهران، خیابان کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید گمنام، کوچه‌ی چهارم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۳۳۵۸۳ - کتاب فروشی نشرچشمی جم: نیاوران، چهاران، مجتمع تجارتی جم سینما، طبقه‌ی دوم، پلاک ۱۱. تلفن: ۰۱۰۸۷۲ - کتاب فروشی نشرچشمی بابل: بابل، خیابان شریعتی، رو به روی شیرینی سرای بابل. تلفن: ۳۲۲۳۴۵۷۱ (۰۱۱) - کتاب فروشی نشرچشمی دلشدگان: مشهد، بلوار وکیل آباد، بین وکیل آباد هجدۀ و بیست (بین هفت تیر و هشت‌ستان)، پلاک ۳۸۶. تلفن: کوچه‌ی هندهم. تلفن: ۰۵۱ (۳۸۶۷۸۸۵۸۷) - کتاب فروشی نشرچشمی رشت: رشت، خیابان معلم، میدان سرگل، ابتدای بلوار شریعتی، مرکز تجارتی فرهنگی مهرآمال، طبقه‌ی پنجم. تلفن: ۰۲۶ (۳۵۷۷۵۰۱)

www.cheshmeh.ir

 cheshmehpublication

 cheshmehpublication

پخش کتاب چشم: تلفن: ۷۷۷۸۸۵۰۲

فهرست

۱۱.	به جای مقدمه
۱۵	۱. حال خوبی ندارم مادر
۱۷	۲. برداشت آخر را از عمد سرفه کردم
۱۸	۳. به این سترک از غواني شراب من راهی نیست
۲۰	۴. آثار خانه را کشیدم
۲۱	۵. به یاد شالیزار موهات
۲۳	۶. کاهی روح معشوق پانسمان می خواهد
۲۴	۷. گفتتم تو آغاز انها نبودی
۲۶	۸. کاغذ کران شده
۲۸	۹. می خواهم زیرزمی
۲۹	۱۰. در بندر دلگیر تهران
۳۱	۱۱. آشوب سیل سهمگین حاضراتی است
۳۳	۱۲. شب ها به انتظار آن چه نمی دانی
۳۵	۱۳. دلم بوسه ای دم کشیده می خواهد
۳۶	۱۴. تو گفتی بوسه میان و عده ای است
۳۹	۱۵. دلم انتظار یک دلست رامی کشد
۴۱	۱۶. بعد از تو

۱۷. پچ خوب شد که جنگ شد	۴۳
۱۸. پوش هرا	۴۵
۱۹. وقت های بی جانی	۴۶
۲۰. من با تو قیدیتی ترین می شوم	۴۸
۲۱. من دست برده ام به شب	۵۰
۲۲. همیشه چیزی برای از دست دادن هست.	۵۲
۲۳. هنوز پسران دیوانه ای پیدا می شوند.	۵۳
۲۴. در خانه راه می روم	۵۴
۲۵. بهار با رنگ دانه های گیلاس	۵۶
۲۶. تمام آدم ها در قلب چشم های شان	۵۷
۲۷. وقت زیادی نمانده زیبا	۵۹
۲۸. خواب هایم از عطر تو می رند	۶۱
۲۹. روزی برای مادرم خواهم گفت	۶۳
۳۰. صبح	۶۴
۳۱. انگار وقت هایی هست	۶۵
۳۲. وقتی سایه ام را دیدم	۶۷
۳۳. با خودش شب آورده بود.	۶۸
۳۴. توبی و باد و اتویان	۷۰
۳۵. تو گرفتیک پوسترهای قدیم مرلین طوری	۷۱
۳۶. آرام فنا آرام پشت میر کافه نشسته ام	۷۲
۳۷. به جای نبودن در کلاس دست بالا بردم	۷۴
۳۸. فقط می خواهم معجزه ام	۷۶
۳۹. من فقط یادم رفت	۷۷
۴۰. کاش میان آن همه مسافر پرواز	۷۹
۴۱. من و آفتاب در تخت	۸۱
۴۲. فهمیدن زبان مادری آن قدرها ساخت نیست	۸۳
۴۳. دستم در موهات گره نمی خورد	۸۵
۴۴. چشم های تو شهری را شاعر می کند	۸۶
۴۵. برای تسام روزهای بی تو	۸۸
۴۶. دل گره زده بودم	۹۰
۴۷. کاهی حتا دلم می کشد پلیور آبی شسته بر تراست باشم	۹۱

به جای مقدمه

کلمات خودگویی هدیه‌ی خدا باشند که بر ما نازل می‌شوند تا در گوش
سالم دلبر زمزمه ننمایم.

من به تازگی دیگر کارگردانی شعر را دریافته‌ام که مهم‌ترین شان امنیت است، ما همه در رگ‌های مان سعلمه و حیام و شاملو و نصرت و اخوان و سپهری و مشیری و فروغ درون داریم که حافظه‌مانست، باورم هست که من، ما و هر انسانی که ربطی به این خاک داشته باشد، در درون خود شعرهای بی‌شمار شخصی را خاطره‌ساخته، چنان که یاد که یادش می‌افتد، گاهی در دل مان قند آب می‌شود، همین که کسی باشد که برایش دل به دریا بزینیم شعر است، امنیت است. دل آدمی باشندن کلماتی که باید، چنان احساس امنیت می‌کند و امن می‌شود، که هزار بنا که پیشکش کنید نمی‌شود، پس حتا اگر آهی در بساط دارید یا ندارید عجله کنید. این که به لحظه اعتباری نیست، جمله‌ی قصار نیست واقعیت محض زندگی است، زندگی بی‌رحمانه کوتاه است و بی‌رحمانه‌تر جدی. کافی است گمان کنیم فردایی نیست، بعد جلو آینه بایستیم وزیر لب زمزمه کنیم لباس بی‌تفاوتویی به ما نمی‌آید. حتا اگر برای

من فردایی نباشد برای آن‌ها که دوست‌دارشان هستم، هست. مؤمنم که شعر
امنیت است و پیامبرِ امینِ حال خوب و دردهای بی‌صدای یک اجتماع، پس
با چشمان بازْ خوب شهر و دیار خود را با تمام موجودات زنده‌اش ببینیم،
تلفن‌ها را خاموش کنیم، هر آن‌چه ناگفته در جیب دل داریم بیرون بیاوریم
و به حضور چشم در چشم نام یکدیگر را صدا کنیم، گمان می‌کنم این‌گونه
شاعر یار و دیار خود می‌شوید.

با احترام
سجاد افشاریان